

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **GARANTRANS s.r.o.**, se sídlem v Mošnově, Obchodně-podnikatelský areál, budova č.p. 314, zastoupeného JUDr. Jiřím Svobodou, advokátem se sídlem v Praze 3, Na Jarově 2425/4, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Ostrava**, se sídlem v Ostravě-Přívoze, nám. Sv. Čecha 8, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30.7.2009 č.j. 1726-8/2009-140100-21, ve věci celního dluhu,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30.7.2009 č.j. 1726-8/2009-140100-21, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu Opava (dále jen celní úřad) ze dne 16.1.2009 č.j. 658/2009-096100-021, kterým žalobci doměřil dlužný nedoplatek cla ve výši 693.408,- Kč.

V podané žalobě žalobce namítl tyto žalobní body:

- 1) žalovaný nevzal při svém rozhodování v úvahu poznámku 8 ke třídě XV Kombinované nomenklatury [Příloha I k Nařízení Komise (ES) č. 1549/2006], která vymezuje odpad a šrot a plně se vztahuje na projednávané zboží;
- 2) žalovaný nesprávně uplatnil použití vysvětlivek v čísle 8101 Harmonizovaného systému (wolfram), když v předmětné věci je posuzováno zboží čísla 8102 (molybden). Z textu vysvětlivky o podobnosti metalurgií jednoduše nevyplyvá závěr o možnosti aplikace vysvětlivek k wolframu na molybden. Argumentace o podobnosti metalurgií není přílehlavá v případě odpadu a šrotu;
- 3) žalovaný vůbec nepřihlédl k popisu zboží a účelu použití, když žalovaným odkazovaná položka 8101 94 00 předpokládá, že se musí jednat o prášek lisovaný do tablet (faset, atd.) jen pro účely dávkování nebo pro přepravu. Celní orgány ani netvrdí (ani žalobce nikdy netvrdil a nikde neuvedl), že by k lisování prášku došlo pro účely dávkování či pro přepravu;
- 4) žalobce vychází m.j. z dostupných rozhodnutí celních orgánů Belgie a Nizozemska, které předmětné zboží posuzovaly odlišně, kdy jej zařadily do podpoložky 8102 97 00 jako odpad a šrot. Skutečnost, že jde o totožné zboží, je zřejmá i z jeho porovnání s popisem zboží v závazných informacích Belgie a Nizozemska. Žalovaný pak v odůvodnění napadených rozhodnutí neuvádí, proč uvedené závazné informace nelze použít na předmětné zboží, zejm. při shodě ve všech podstatných znacích (forma, použití, čistota, atd.). Tvrdí-li žalovaný, že popisy nejsou jednoznačné, pak pro takový závěr nemá dostatečnou oporu ve skutkových zjištěních.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl k jednotlivým žalobním bodům následující:

- 1) tvrdí-li žalobce sám, že se jedná o odpad z molybdenu ve formě za studena lisovaných briket, pak nelze hovořit o odpadu ve smyslu žalobcem odkazované poznámky, protože není splněna základní podmínka, že by šlo o kovový odpad vznikající při výrobě nebo mechanickém zpracování kovů nebo kovové předměty rozhodně nepoužitelné jako takové pro jejich zlomení, rozbití, opotřebení nebo z jiných důvodů. Odpad z molybdenu je přitom použitelný bez ohledu na jeho fyzikální stav jako přísada k výrobě oceli, přičemž slisování do briket není současně nutnou a bezprostřední podmínkou pro jeho další bezprostřední použití;
- 2) odkazuje na vysvětlivku Harmonizovaného systému k číslu 8102, podle které se výslovně vysvětlivky k číslu 8101 použijí *mutatis mutandis* i pro molybden;
- 3) z deklarovaných údajů vyplývá, že se jedná o molybdenový prášek – zbytkový materiál z primární výroby molybdenových katalyzátorů, který se pro snadnější manipulaci lisuje do formy briket. Tento materiál je použitelný jen v ocelářském průmyslu;
- 4) popisy zboží v cizozemských závazných informacích nejsou jednoznačné, nelze proto s určitostí prohlásit, že se jedná o totéž zboží. Belgická závazná informace navíc vychází z údaje deklaranta, že *„je produkt nepoužitelný k jiným účelům než k znovuzískání molybdenu opakovaným tavením nebo k přípravě chemikálií“*. Cizozemské závazné informace jsou závazné pro celní orgány ve vztahu k osobě, které byla závazná informace vydána, a to pouze pro účely sazebního zařazení zboží. Pokud popis uvedený v závazné informaci neodpovídá zjištěním tuzemských celních orgánů po provedení fyzické kontroly či po provedení analýzy vzorků, je závazná informace bezpředmětná. Z nizozemské závazné informace lze dovodit, že popis zboží neodpovídá popisu uvedenému žalobcem, když sice jde

(shodně s nizozemskou informací) o molybdenový prášek – zbytkový materiál z primární výroby molybdenových katalyzátorů, který se pro snadnější manipulaci lisuje do briket – podle žalobce však jím dovážené zboží nebude podléhat žádnému dalšímu zpracování před jeho roztavením a dodáním pro zpevnění vysoce hodnotné oceli. To znamená, že zboží dovážené žalobcem bylo zpracováno, což belgická ani nizozemská závazná informace nepřipouští. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud již o věci rozhodoval rozsudkem ze dne 20.10.2011 č.j. 22Ca 238/2009-45, který však byl ke kasační stížnosti žalovaného ve výrocích II. a III. zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2.2.2012 č.j. 1 Afs 4/2012-37, který nabyl právní moci dne 1.3.2012, a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud, vázán zrušujícím rozsudkem Nejvyššího správního soudu, znovu přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.), přičemž byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce dovezl zboží deklarované jako „*Molybden – odpad a šrot (určeno v ocelářském průmyslu jako přísada k legování), ne odpad ve smyslu zákona č. 185/2001 Sb.*“ s deklarovaným sazebním zařazením do podpoložky 8102 97 00. Z předmětného zboží byly odebrány vzorky zkoumané následně Celně technickou laboratoří Ostrava, vesměs byly ve vzorcích identifikovány molybden, železo a měď. Majoritním prvkem je molybden, přítomnost železa a mědi je do 0,5%. Vzorky jsou identifikovány jako šedé kvádry, slinovaný prášek, podstavy 2,5cm x 3cm, různé délky, která je ulomená do nepravidelného tvaru. Celně technická laboratoř vyhotovila i odborný posudek, podle něhož by měl být vzorek zařazen do položky 8102 99 00 jako „molybden a výrobky z něho, včetně odpadu a šrotu – ostatní, -- ostatní“. Laboratoř současně upozornila na závaznou informaci vydanou na obdobné zboží orgány Nizozemska, podle kterého se toto zboží zařazuje do položky 8102 97 00. Dne 17.6.2008 vydal žalovaný stanovisko k sazebnímu zařazení zboží, v němž zopakoval výsledky zkoušek laboratoře a uzavřel, že zboží má být zařazeno do položky 8102 94 00. V rámci ústního jednání dne 27.6.2008 žalobce poukázal na závazné informace Belgie a Nizozemska se zařazením stejného zboží „8102 97 00“ a vyjádřil nesouhlas se zařazením zboží. Dne 16.1.2009 vydal celní úřad dodatečný platební výměr, kterým žalobci doměřil clo s tím, že zboží mělo být zařazeno do položky 8102 94 00. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, v němž argumentoval obdobně jako ve vyjádření k žalobě. Zdůraznil především závěr, že molybden je bez ohledu na jeho fyzikální stav použitelný jako přísada při výrobě oceli, kdy slisování odpadu do briket není současně nutnou a nezbytnou podmínkou pro jeho další užití.

Krajský soud shledal nedůvodným žalobní bod 2). Dle výslovného znění vysvětlivky k pol. 8102 94 00: „*Použije se, mutatis mutandis, vysvětlivka k podpoložce 8101 94 00.*“ Tato vysvětlivka je stručná, jasná a výstižná, nepoužívá jediné slovo o podobnosti metalurgií, jednoduše stanoví, že vysvětlivka k podpoložce 8101 94 00

(wolfram) se použije i na molybden. Krajský soud nemá, co by k této výslovné legislativní definici ještě vysvětlujícího dodal.

Dle vysvětlivky k pol. 8101 94 00 do této podpoložky patří:

1. ingoty, tyče a pruty, zpravidla tvaru hranolu, vyrobené slinováním (sintrováním) prášku, které ještě nebyly kované, válcované nebo tažené;
2. wolframový prášek lisovaný do tablet, kosočtverečných faset atd., pouze pro účely dávkování nebo pro přepravu.

V posuzované věci je zřejmé, že předmětné brikety byly vyrobeny za studena slisováním prášku (výsledný tvar je lhostejný, výčet ve vysvětlivce není vyčerpávající – srov. slovo „zejména“). K otázce účelu lisování jen pro účely dávkování či pro přepravu srov. níže.

Nedůvodnými shledal krajský soud rovněž žalobní body 1) a 3), k nimž konstatuje, že mezi stranami není sporné, že předmětné zboží náleží do čísla 8102 kapitoly 81, která náleží do třídy XV. kombinované nomenklatury. Dle poznámky 8 písm. a) k třídě XV. Kombinované nomenklatury je pak odpadem a šrotem buď kovový odpad a šrot vznikající při výrobě nebo mechanickém zpracování kovů (to není možné vztáhnout na posuzovaný případ, když toto žádná ze stran netvrdí, neboť v posuzovaném případě se jedná o odpad vzniklý nikoli při výrobě molybdenu či jeho mechanickém zpracování, ale o odpad vzniklý při výrobě molybdenových katalyzátorů), nebo kovové předměty rozhodně nepoužitelné jako takové pro jejich zlomení, rozbití, opotřebení nebo z jiných důvodů. Do položky 8102 94 00 (preferované žalovaným) pak patří:

„Molybden a výrobky z něho, včetně odpadu a šrotu:

- *ostatní*

- - *netvářený (surový) molybden, včetně tyčí a prutů získaných prostým slinováním“;*

do položky 8102 97 00 (preferované žalobcem) patří:

„Molybden a výrobky z něho, včetně odpadu a šrotu:

- *ostatní*

- - *odpad a šrot“.*

Za této situace je v posuzované věci rozhodné, zda předmětné zboží naplňuje definici odpadu a šrotu užitě v poznámce 8 k třídě XV. kombinované nomenklatury, čili zda jsou tyto molybdenové úlomky nepoužitelné jako takové právě pro jejich zlomení či rozbití, příp. z jiných důvodů.

Jakkoli žalobce shora popírá aplikovatelnost poznámky k položce 8102 94 00 ve Vysvětlivkách ke kombinované nomenklatuře, odkazuje sám na tuto poznámku, pokud dovozuje, že by molybdenový prášek musel být lisován jen za účelem manipulace či přepravy. Krajský soud k tomu uvádí, že za současného skutkového stavu, jak vyplývá z obsahu správních spisů, se není schopen vyjádřit k významu této vysvětlivky, a to do zodpovězení otázky, k čemu se molybden, resp. za studena slisované brikety z molybdenového prášku, obvykle používá, a zda zboží dovezené žalobcem lze pro tento účel užít či nikoli (srov. níže).

Krajský soud dále nesdílí úvahu (prezentovanou v různé formě oběma stranami), že by rozhodující byl účel deklarovaný při dovozu. Z objektivně kvalitního

materiálu se deklarací např. „*pro uložení na skládku*“ ještě nestává bez dalšího odpad (šrot), naopak ze zjevně nepoužitelného šrotu se deklarací „*pro vysokojakostní dlouhodobé užívání*“ ještě nemůže stát bez dalšího kvalitní zboží. Rozhodující je v konkrétním případě objektivní charakteristika dováženého zboží.

Na základě těchto úvah dospěl krajský soud k závěru, že rozhodující pro posouzení věci je zodpovězení otázky, k čemu se molybden, resp. za studena slisované brikety z molybdenového prášku, obvykle používá, a zda zboží dovezené žalobcem lze pro tento účel užít či nikoli.

Ani takovou úvahu napadené rozhodnutí nepostrádá. Celní orgány se v průběhu celého celního řízení dostatečným způsobem zabývaly objektivními charakteristikami dováženého zboží (rozbory prováděné Celně technickou laboratoří, vydané posudky, stanoviska a závazné informace), a při tomto posuzování nevycházely pouze z účelu uvedeného v celním prohlášení. Účel uvedený v celním prohlášení a v žádosti žalobce o vydání závazné informace o sazebním zařazení celní orgány porovnály se zjištěními získanými z provedených rozborů, s vydanými stanovisky a závaznými informacemi, na jejichž základě vydaly svá rozhodnutí, což odpovídá výše naznačenému postupu preferovanému i judikaturou Soudního dvora ES (srov. rozsudky sp. zn. 145/81, C-15/05, C-310/06, C-459/93, C-201/99, C-445/04, vše <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=cs>). Tento přístup je dostatečně srozumitelný i z obsahu odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Jestliže totiž žalobce v celním prohlášení uvedl, že se jedná o odpad a šrot, měly celní orgány ověřovat právě toto tvrzení. Deklarant za správnost informací v celním prohlášení odpovídá (čl. 199 „prováděcího nařízení“) a pokud je informace jím podaná nesprávná, musí sdělit informaci pravdivou, resp. správnou. Je však třeba zdůraznit, že žalobce ani nikdy v průběhu řízení nerozpokořoval správnost jím uvedeného údaje o účelu zboží v celním prohlášení, tj. že zboží slouží k legování oceli. Otázka účelu použití zboží tak byla mezi stranami po celou dobu řízení nesporná, a proto nemusela být ani dále prokazována. Žalobce pouze namítal, že molybden nebyl slinován pro účely dávkování či pro přepravu, to však pro posouzení věci není podstatné (srov. níže).

Zásadní tedy bylo, zda objektivní charakteristika zboží splňuje definiční znaky odpadu a šrotu ve smyslu poznámky 8 písm. a) k třídě XV.

Žalovaný dostatečně přesvědčivým způsobem vyloučil možnost, že by zboží spadalo do podpoložky 81029700, jelikož dovodil, že nenaplnuje znaky uvedené v poznámce 8 k třídě XV. pro podřazení zboží pod pojem „odpad a šrot“ ve smyslu poznámky 8 písm. a), když nebyla splněna základní podmínka, a to, že se jedná o kovový odpad a šrot vznikající při výrobě nebo mechanickém zpracování kovů anebo o kovové předměty rozhodně nepoužitelné jako takové pro jejich zlomení, rozbití opotřebením, nebo z jiných důvodů. Odpad z molybdenu je naopak použitelný bez ohledu na jeho fyzikální stav jako přísada při výrobě oceli, přičemž slisování odpadu do briket není současně nutnou a nezbytnou podmínkou pro jeho další bezprostřední užití.

Žalobce v žalobě namítal, že celní orgány nepostavily najisto, zda byl molybdenový prášek slinován do briket za účelem manipulace či přepravy a že sám

nikdy tyto důvody pro slinování nedeklaroval. Zjišťování důvodů, pro které byl molybdenový prášek slinován, je však vedlejší. Zkoumání této skutečnosti by bylo podstatné pouze pro podřazení zboží, buď pod položku 1. nebo 2. vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře k podpoložce 81019400 kombinované nomenklatury, nikoli pro podřazení pod podpoložku 81029400 kombinované nomenklatury. K tomu je navíc třeba zdůraznit, že vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře představují právně nezávazné interpretační vodítko. Rozhodující je proto, zda zboží naplnilo všechny znaky podpoložky 81029400 dle kombinované nomenklatury, neboť, jak vyplývá z evropské judikatury (srov. rozsudky sp. zn. C-35/93, C-400/05, C-280/97, C-495/03, vše <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=cs>), vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře s ní musí být v souladu a nemohou měnit její dosah.

Závěry obsažené v rozhodnutích celních orgánů jsou v souladu nejen s relevantními ustanoveními nařízení o celním sazebníku a celního kodexu, ale i s judikaturou Soudního dvora ES (srov. rozhodnutí ve věci sp. zn. C-403/07, <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=cs>), podle které wolframové nebo molybdenové tyče „získané prostým slinováním“ spadají do podpoložek 81019110 a 81029110 (*resp. do podpoložek 81019400 a 81029400 podle nomenklatury účinné v době rozhodné pro nyní posuzovaný případ; pozn. soudu*). Takové tyče, jaké představují netvářenou (surovou) formu dotyčných kovů, a nikoli výrobky z těchto kovů, nemohou být přepracovány roztlučením či rozdrčením na šrot spadající do podpoložek *Odpad a šrot*. Vzhledem k tomu, že žalobcem dovážené zboží byly *šedé kvádry, slinovaný prášek, 2,5 x 3 cm různé délky, ulomené do nepravidelného tvaru* (srov. odborný posudek) lze uvedený rozsudek na posuzovaný případ plně aplikovat.

Na základě uvedených úvah – obdobným těm, které v jiné věci vyslovil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28.4.2011 č.j. 1 Afs 20/2011-74 (www.nssoud.cz) – shledal krajský soud nedůvodnými i žalobní body 1) a 3).

Pokud jde o žalobní bod č. 4) směřující proti vyhodnocení zahraničních závazných informací žalovaným, zavázal Nejvyšší správní soud ve svém zrušujícím rozsudku krajský soud k tomu, aby se vypořádal s žalobními námitkami vztahujícími se k tomuto důkaznímu prostředku a vyjádřil se k žalobcovu návrhu na předložení důkazů – zahraničních analýz zboží.

Žalobce v podané žalobě namítl, že se žalovaný s totožností projednávaného zboží se zbožím popsáním v zahraničních závazných informacích nevypořádal. Odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje žádné relevantní údaje, proč je nelze aplikovat na projednávané zboží, zejména při shodě ve všech podstatných znacích jako je forma, použití, čistota atd. Závěr žalovaného, že popis zboží v předložených závazných informacích není jednoznačný a nelze s určitostí prohlásit, že se jedná o stejné zboží jako v projednávaném případě, nemá dostatečnou oporu ve skutkových zjištěních. Žalovaný pouze neúplně a zjednodušeně porovnal popisy zboží a na základě těchto neúplných zjištění dospěl k nesprávnému závěru. Podle žalobce si mohl žalovaný zajistit další potřebné údaje o obou závazných informacích v rámci unijního celního systému, když si mohl vyžádat příslušné analýzy projednávaného zboží. Podle žalobce měl žalovaný vycházet nejen z textového popisu zboží, ale přihlídnout i k dalším skutkovým okolnostem. Žalovaný také

nevysvětlil, proč např. nizozemské celní orgány považují zbytky a odpad z molybdenu určené k dodání pro zpevnění vysoce hodnotné oceli za odpad, kdežto české celní orgány tvrdí, že v případě projednávaného zboží, jež má podle žalobce stejný charakter a účel použití, se o odpad nejedná. Žalovaný argumentoval chybějící větou v úředním překladu závazné informace Nizozemska a z toho dovodil pochybnosti, že se jedná o stejné zboží (kromě absence popisu). Žalobce k tomu namítl, že chybějící popisy zboží nemohou být dávány k tíži žalobce, když zahraniční celní orgány postupují podle stejných unijních předpisů. I to bylo důvodem, aby si žalovaný vyžádal podrobnější údaje, nutné k řádnému rozhodnutí ve věci. Podle žalobce je nesprávné, že rozhodnutí žalovaného je založeno na „oprávněných pochybnostech“, které však bylo možno jednoduchým způsobem odstranit. Žalobce dále namítl, že žalovaný nepřihlédl k účelu použití zboží, který je shodný jak u žalobce, tak v případě zahraničních závazných informací. Závěrem žalobce k tomuto žalobnímu bodu navrhl provedení důkazu oběma cizozemskými celními orgány provedené analýzy zboží (s úředním překladem), jež byly podkladem pro vydání obou cizozemských závazných informací.

Prvotně je nutno k této námitce podotknout, že cílem závazné informace je poskytnout hospodářskému subjektu právní jistotu, přetrvává-li pochybnost o zařazení zboží do stávající celní nomenklatury (viz rozsudek SDEU ze dne 2.12.2010, *Schenker*, C-199/09, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 16), a chránit jej tak proti jakékoli následné změně stanoviska celních orgánů k zařazení tohoto zboží (viz rozsudek ze dne 29.1.1998, *Lopex Export*, C-315/96, Recueil, s. I-317, bod 28). Z ustanovení čl. 12 odst. 2 celního kodexu, ve spojení s články 10 a 11 prováděcího nařízení vyplývá, že se závazné informace smí dovolávat pouze z ní oprávněná osoba, a to vůči celním orgánům, které ji vydaly, a vůči celním orgánům jiných členských států. V této souvislosti Soudní dvůr judikoval, že závazná informace vytváří práva pouze ve prospěch oprávněné osoby, které byla vydána závazná informace (rozsudek ze dne 15.9.2005, *Intermodal Transports*, C-495/03, Recueil, s. I-8151, bod 27). Ná vazně Soudní dvůr judikoval v rozsudku ze dne 7.4.2011 (*Sony Supply Chain Solutions (Europe)*, C-153/10), že se závazné informace jakožto důkazu může dovolávat i jiná osoba, než oprávněná osoba, které byla závazná informace vydána. Současně však Soudní dvůr v tomto rozsudku vyslovil, že pokud celní orgány členského státu přisoudí závazné informaci stejný právní význam bez ohledu na to, zda se jí dovolává třetí osoba či oprávněná osoba, postupují v rozporu s právem Unie.

Z uvedeného vyplývá, že závazná informace, která byla vydána oprávněné osobě odlišné od osoby, která se jí dovolává, může mít pouze povahu důkazního prostředku (v českém právu podle ust. § 31 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, v platném znění – dále jen ZSDP). Jinými slovy lze k takové závazné informaci přistupovat pouze jako k jednomu z důkazních prostředků, které celní orgány hodnotí komplexně v řadě důkazů v souladu s ust. § 2 odst. 3 ZSDP podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 4) je zřejmé, že žalovaný předložené závazné informace celních orgánů Belgie a Nizozemska jako důkazní prostředek vyhodnotil. Dospěl k závěru, že není prokázáno, že se jedná o totožné zboží, uvedl důvody, pro které tento názor zastává a uzavřel, že není možno tyto důkazní prostředky považovat za důkazy ve smyslu ust. § 31 odst. 4 ZSDP. Lze souhlasit s názorem žalobce, že žalovaný mohl

závazné informace vyhodnotit podrobněji a systematictěji, nicméně nejedná se o vadu, která by mohla způsobit nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. V předcházející části odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž žalovaný podrobně vyjádřil svou úvahu a právní argumentaci, kterými se řídil při zařazení zboží v posuzované věci. S jeho závěry se krajský soud, jak vyplývá z argumentace vyjádřené k žalobním bodům 1) až 3), zcela ztotožnil a nemá žádnou pochybnost o správnosti jeho rozhodnutí z důvodů, jež jsou vyjádřeny shora. Za této situace shledává krajský soud nadbytečným upřesňovat nejen vyhodnocení zahraničních závazných informací, ale také provést žalobcem navrhovaný důkaz analýzami zboží, které předcházely vydaným cizozemským závazným informacím. S ohledem na uvedené považuje krajský soud způsob, jakým se žalovaný v napadeném rozhodnutí se zahraničními závaznými informacemi jako důkazním prostředkem vypořádal, za dostačující. Závěrem krajský soud podotýká, že subjektivní posouzení určitého zboží některým z celních orgánů na území EU nemůže mít vliv na objektivní charakteristiku dováženého zboží a na případné správné začlenění do čísel, položek a podpoložek kombinované nomenklatury jiným orgánem působícím na území evropských společenství (srov. rozsudek Soudního dvora ze dne 15.9.2005 sp. zn. C-495/03 *Intermodal Transports*).

Jelikož krajský soud neshledal žalobní námitky důvodnými, žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. června 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu